

الگوی بی‌مانند در هنر شیعی که از ظرفیت‌های گسترده معنایی و فرمی برخوردار است می‌تواند برای نخستین بار در تراز جهانی به عنوان نخستین نظریه هنر شیعی بازتاب یابد. در گام نخست بدون تردید این امر نیازمند طرح این موضوع در فضاهای دانشگاهی و گفت‌وگوی تخصصی پیرامون آن به‌ویژه در تراز جهانی است.

این مکتب به‌عنوان یکی از مدخل‌های مهم هنر پژوهشی در جهان اسلام بر اصول و ارزش‌هایی مهم از جمله توحید، ولایت، عقلانیت، عدالت و بیابایی استوار بوده و به دنبال تعالی انسان و جامعه است. آشکار است که مهم‌ترین روش دست‌یافتن به راز و رمز چگونگی تبدیل شدن مفهوم و معنا به فرم‌های هنری در حرم مطهر رضوی و رسیدن به الگوی معاصر نیازمند بازخوانی گنجینه حرم مطهر با استفاده از انواع رویکردهای هنر پژوهشی است. در این راستا، پژوهش در حوزه مکتب هنر رضوی، نه تنها برای شناخت عمیق‌تر این مکتب، بلکه برای احیاء و ترویج آن در جامعه امروز نیز از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است.

در چارچوب زبان امروزی و هماهنگ با مخاطب فراهم گردد.

تحقق این سه رویکرد زمانی ممکن خواهد شد که بتوان به شکلی روش‌مند به الگویی جامع دست یافت تا بتواند دو مساله بنیادین نهفته در این رویکردها یعنی چگونگی امتداد اجتماعی زیارت در زیست انسان معاصر با زبان هنر و زمینه‌سازی ساخت یافتن هنر اسلامی بر مبنای گفتمان انقلاب اسلامی به‌عنوان عرصه جلوه‌گری تمدن نوین اسلامی را پاسخ دهد.

مکتب هنر رضوی همان کلان‌الگویی است که می‌کوشد شیوه و روش بازنمایی و فراوری مفاهیم معرفتی به‌ویژه حوزه رضوی را به قالب‌های محسوس و فرم‌های متنوع هنری دریاورد. این مکتب در پی آن است که بر اساس این روش آزمون شده و پیرسابقه زمینه امتداد اجتماعی زیارت در زیست انسان معاصر و معنویت‌خواه را فراهم آورد. یکی از جنبه‌های مهم این امر توجه به بعد پژوهشی این حوزه است. هنر رضوی به‌عنوان یکی از شاخه‌های هنر اسلامی از یک سو و به‌عنوان